

דרך הבעש"ט
אמונה פשוטה ונכונה

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:

נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

חסד - זיכרון נצחי

ויקרא אתהן חוות יאיר (לב, מא)

בסוף פרשת מטות אנו מוצאים שני מנהיגים שכבשו ערים וקראו להן על שמם, יאיר בן מנשה ונובח. על יאיר נאמר: "ויאיר בן מנשה הלך וילכוד את חוותיהם ויקרא אתהן חוות יאיר", ועל נובח נאמר: "ונובח הלך וילכוד את קנת ואת בנותיה ויקרא לה נובח בשמו". על פניו, נראה ששניהם עשו פעולה דומה של כיבוש ערים וקריאתם בשם, אך בעיון בדברי המפרשים אנו מגלים הבדלים תהומיים בין שני האישים הללו ומה היו המניעים שלהם.

רש"י מסביר בשם המדרש כי יאיר קרא למקומות שכבש על שמו "חוות יאיר" "לפי שלא היו לו בנים" והוא ביקש להותיר זיכרון לעצמו. אולם הסבר זה מעורר תהייה: הרי ידוע שדרכם של כובשים רבים לקרוא ערים על שמם ועל שם זרעם, כמו שמצאנו בפרשת בראשית שקין בנה עיר וקרא לה כשם בנו חנוך, ומדוע נזקק רש"י להסבר זה "שלא היו לו בנים"?

על המילים "ויקרא לה נובח" אומר רש"י: "לה אינו מפיק ה"א. וראיתי ביסודו של רבי משה הדרשן, לפי שלא נתקיים לה שם זה ולפיכך הוא רפה". צריך להבין, אם שם העיר "נובח" לא החזיק מעמד לאורך זמן, מדוע התורה הזכירה והנציחה שם זה לדורי דורות?

שאלה נוספת: בפרשת דברים (ג, ד-ה) מבואר שבחבל ארגוב שלכד יאיר בן מנשה היו שישים ערים. לפי זה לא מובן מדוע יאיר קרא שמות רק לחוות שכבש, הרי הוא לכד ערים שלמות, אז מדוע הוא בחר להנציח את שמו רק על הכפרים - "חוות יאיר", ולא קרא לערים שלקח "ערי יאיר"?

כדי ליישב זאת, נביא את דברי חז"ל (ילקוט שמעוני תהלים תשנ"ח) על הפסוק בתהלים "קרבת בתימו

"ומקנה רב היה לבני גד ובני ראובן עצום מאד".

אומר החזו"ן מלובלין זי"ע "שהיה להם קניין ברב". ולכן הם רצו להישאר בעבר הירדן על יד משה רבינו כי שם חלקת מחוקק ספון" שמה טמון משה רבינו הרבי שלהם. זאת אומרת אנחנו חושבים שמה שעניין אותם זה חקלאות, דשא, זריעה וכו' אבל התורה מלמדת אותנו שמה שעניין אותם זה הדביקות ברב שלהם.

חז"ל אומרים (מכות, י"ז ע"א) "תלמיד שגלה, גולין רבו עמו". ולמה? כי אותו יהודי שרצח בשגגה וגלה לעיר מקלט אזי מגלין גם את רבו כדי שרבו יעזור לו לשמור על "החיות" שלו כמו שכתוב "ונס אל אחד ההרים האלה וחי". ואין חיים בלי תורה ועבודת השם, לכן מגלין את רבו עמו.

כאן רואים את החשיבות הגדולה להיות בקשר צמוד ולקבל הדרכה מהרבי שלך. ואם היה ואפשר אפילו לגור על ידו, כי חז"ל אומרים "גדול שימושה יותר מלימודה" ושאתה לא רק מתייעץ או שומע אותו אלא אתה גם רואה בפועל איך הוא עובד עם עצמו ואת הליכות חייו זה משפיע עליך הרבה יותר. וכמו שאמר הסבא קדישא מלכותי זי"ע "אני רוצה שהדרך ארץ שלכם יהיו המסר לתלמידים", אפילו מבלי לדבר רק לראות את הרב זה כמו שיעור שלם ויותר.

וכאן יש נקודה נוספת וחשובה.

יש כאלו שמתחברים לאף או לזקן או לכל מיני סממנים חיצוניים של הרבי שלהם... אבל עיקר הדגש צריך להיות על הדרך שהוא מוסר ולהתעמק בה לאורכה ולרוחבה.

שבת שלום
ה' עומרי עבד

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

זמני השבת			
ר"ת	ניסיה	יציאה	ר"ת
21:20	20:24	19:34	חיפה
21:16	20:21	19:30	תל אביב
21:18	20:22	19:12	ירושלים
21:16	20:21	19:30	באר שבע

התמודדות עם נפש האדם
מודעות פנימית,
התמודדות והעצמה

חינוך ילדים
כלים מעשיים
לאתגרי הדור

שלום בית
בניית הבית היהודי
עם הגשמת כלים מעשיים

לפרטים ותיאום פגישה עם הרב שליט"א: שלומי כהן 050-3739010

פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א

האם יש לך סולם ערכים?

סולם הערכים הוא הבסיס שעליו נבנים חייו של האדם. סולם הערכים בחיי האדם הוא בעל משקל נכבד, אם אין לבן אדם סולם ערכים הוא ישקיע את משאביו בדברים טפלים.

בפרשתנו ישנו סיפור על בני גד ובני ראובן הבאים למשה רבנו ואומרים לו: "כבוד הרב, אתם הולכים להיכנס לארץ ישראל אבל אנחנו רוצים להישאר פה מעבר לירדן. אתם תעלו לארץ ואנחנו נשאר בנחלה שלנו בארץ סיוחן ועוג. משה רבנו משיב להם: "כלומר אתם תישארו פה ואנחנו נצטרך להילחם?"

בפסוקים ט"ז-י"ז מובאת תשובתם: "ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנו אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ".

בני גד ובני ראובן אומרים למשה שהם ילחמו יחד איתם, יכבשו עימם את הארץ ויחזרו לנחלתם.

אך שימו לב **לכתוב**: "גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו". דהיינו, אנחנו נבנה מקומות לגדל את הצאן וגם נבנה ערים לטפנו. אומר רש"י: "חסים היו על ממונם יותר מבניהם ובנותיהם שהקדימו מקניהם לטפם". אמר להם משה: "לא כן עשו העיקר עיקר והטפל טפל". היינו, בנו לכם תחילה ערים לטפכם ואחר כך גדרות לצאנכם.

בני גד ובני ראובן מקדימים את הפרנסה לילדים ומשה רבנו אומר להם שהם התבלבלו, לכן קודם יעשו העיקר עיקר והטפל טפל.

נשאלת השאלה, בני גד ובני ראובן אהבו את הכסף יותר מאשר את הילדים? מי אוהב את הכסף יותר מהילדים? ברור שהילדים שלנו הם מעל הכל אז מה קרה לבני גד ובני ראובן?

כתוב במשלי (כ, כא): **"נחלה מבוהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך"** הכוונה היא על בני גד ובני ראובן. בגלל שהם היו בהולים לרשת את ארץ

סיוחן ועוג, לכן מה שקרה להם מבואר בפסוק: "אחריתה לא תבורך" - הם גלו שמונה שנים קודם לשאר השבטים.

מכאן עולה מסר בעלת חשיבות רבה והוא סולם הערכים בחיי האדם. באופן טבעי, אדם רוצה להצליח בחייו. כשאדם מתחיל להתעסק בענייני פרנסה מיד חל בו הרצון להצליח על מנת להרגיש שהוא שווה, שהוא מכניס הרבה כסף כי זה נותן לו תחושה של ערך, של אדם מצליח. ברגע שהאדם מתחיל להיות קשור לעסקים הוא רוצה שהעסק שלו יתפתח ויצליח.

על כך צריך לבנות שהחיים האמיתיים עוברים לנו בין האצבעות ואנחנו מתעסקים בטפל. (מתוך השיחה)

על אלה אני בוכה

על כך צריך לבנות שהחיים האמיתיים עוברים לנו בין האצבעות ואנחנו מתעסקים בטפל. אומר משה רבנו: "לא כן עשו העיקר עיקר" הילדים זה העיקר "והטפל טפל" הצאן זה הטפל. מה עיקר ומה טפל?

ראשית לכול, בן אדם צריך להשקיע בעצמו. להשקיע באישיות שלו בלמידה, בבנייה עצמית, עבודת המידות, תפילות. מי שלא משקיע בעצמו לא ישקיע גם באשתו וילדיו. אתה עצמך נמצא בראש סולם הערכים.

יש הרבה אימהות שחושבות שהילדים הכי חשובים בחיים, הם בראש סולם העדיפויות בחייהן. האמא מוזנחת ולא מטופחת, לא דואגת לבריאות שלה, לא דואגת לטפח את עצמה ולפנק את עצמה בשיעור תורה או בפגישה עם חברות טובות. היא מזניחה את עצמה גם חיצונית וגם פנימית, אבל בעיקר פנימית. מוזנחת באישיות שלה. לא הולכת לשמוע מרבנית הרצאות להעשיר את הידע, להעשיר את הנפש, לקבל כלים לחיים, אלא כל היום היא בכביסות, בבישולים, בניקיונות. האמא הזו משנה לשנה מדרדרת נפשית, נעשית חסרת סבלנות, לחוצה, צעקנית ובלתי נסבלת. הילדים בעצמם אומרים: "אמא, לא כיף לבוא אלייך לשבתות עם הנכדים כי את כל הזמן רק צועקת". וזה בלתי נשלט היא לא שולטת בעצמה כי אין טיפוח אישי פנימי, אין לה את הזמן להתבוננות, לחשבון נפש, לשבת עם בעלה ולספר לו מה עובר עליה.

בראש סולם הערכים צריך להיות האדם עצמו כדכתיב: "אם אין אני לי מי לי" (משנה אבות, א יד) - אני צריך לקחת את עצמי בידים ולדאוג לעצמי מאלף עד תו בכל התחומים: בריאות, עבודת המידות, רגיעות, שמחה, תפילות, אמונה, יראת שמים...

למשל, בחור פותח מסעדה ואנשים לא באים לקנות אצלו, לעומת זאת ברחוב ממול מישוה אחר פתח מסעדה ובאים אליו מלא אנשים. מה יש אצלו שאין אצל האחר הרי האוכל הוא אותו אוכל, אותה סחורה, אותו מקום מרווח ומזמין, אבל באים יותר לשכן ממול כי אלו חשבונות שמיים, זו סיעתא דשמיא.

אבל בעל המסעדה המרוויחה והעמוסה עובד עד שתיים בלילה. החנות מפוצצת אנשים אז למה להפסיק? הוא מצליח וככל שאנשים באים הוא משקיע יותר ויותר. פתאום אחרי עשר שנים הוא קולט שאשתו השתנתה והזדקנה. רגע, את בטוחה שאת אשתי? אני לא זוכר אותך כזאת...

עשר שנים אתה לא בבית ופתאום נכנס בחור גבוה הביתה: "היי, אבא". והאבא עונה לו: "לא אומרים לאבא היי, אומרים שלום". הבן שלו כבר בן שמונה עשרה תמיך וגבוה "תגיד לי, מתי גבתה? איפה זה קרה?"

"אבא, אבא, תתעורר אתה לא פה". האבא לא מכיר לא את הילדים שלו ולא את אשתו כי זה טבעו של העולם. אם העסק שלך הוא מסעדה אז אתה תעשה הכל כדי שהמסעדה שלך תצליח ואוטומטית המוח שלך נשאב לשם, תרצה או לא תרצה.

כשאישמה ליטה להיות אשת קריירה ופותחת עסק היא רוצה שהעסק יצליח כי כל בן אדם רוצה להרגיש שהוא מצליח, שהוא מתקדם ולא דורך במקום או הולך אחורה, לכן היא אשת עסקים מאוד מוצלחת, מכניסה אלפים ורבות, אבל היא לא מכירה לא את בעלה ולא את ילדיה.

התורה מלמדת אותנו שבני גד ובני ראובן היו אנשי עסקים. בזמנם, העסק היה צאן וזה שאב אותם

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו השיעורים!

כל מה שחשוב לכם
בדרך הבעל שם טוב

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
090-111-1700 | 03-30-90900 ללא פרסומות

מענה אנושי:

א'ה' בין השעות 08:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

להקדשת העלון ולתרומות:
052-225-8276

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

מטפלת
רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים
חייגו: 050-3739010

מכון
נשיים
לפחיתות

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

פרשת מטות מסעי

לכבוד ידידי... היקר היקר

בני גד ובני ראובן הקדימו בדבריהם למשה רבינו את הצאן והממון לטף - ועל זה אמר להם משה רבינו "בְּנֵי לָכֶם עָרִים לְטַפְכֶם וְגִדְרֹת לְצִנְאָכֶם" (במדבר פרק ל"ב) - כלומר הילדים לפני הכסף.

כאן רואים את היסוד שנקרא "סולם ערכים" - מה יותר חשוב ממה, מהו הדבר הראשון ומהו הדבר השני. למשל, ישנם בחורים שיוצאים לשידוכים - והשיקול הכי חשוב מבחינתם זה החיצונית של המשוכדת, ורק אחר כך מידות טובות, חכמת חיים וכו', ודבר זה עלול למוטט להם את כל החיים, הכל בגלל שיקול לא נכון של סדר עדיפויות וסולם ערכים שגוי.

בת ישראל חייבת לדעת כי הדבר הראשון בסולם הערכים שלה צריך להיות "דרך ארץ" - כלומר דיבור עדין, לבוש עדין, חיוך והארת פנים לזולת, סדר ונקיות באורחותיה וכו'.

לאחר מכן תיתן דגש ליראת שמיים וקיום מצוות בדקדוק על פי שולחן ערוך - עם פנימיות האמונה הפשוטה ברחמי ה' - ורק לאחר מכן נתינת דגש לטיפוח המראה החיצוני, וזהו "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה" (תהילים פרק מ"ה) - קודם כל פנימיות וענייני המידות והאישיות, ורק אחר כך "מְשֻׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה" (שם) - המראה החיצוני שלה.

וזהו "מְנַשִּׁים בְּאַהֲלָ תְּבַרְךָ" (שופטים פרק ה') - "אַהֲלָ" דהיינו פנימיות, שאצלה הדבר הראשון בחיים הוא עבודה על המידות והיחס של בן אדם לחברו, וזהו "מְנַשִּׁים בְּאַהֲלָ" ורק אז "תְּבַרְךָ", וזוכה על ידי זה לכל הישועות.

והנה מצינו בשיר השירים שמקדים לכאורה חיצונית לפנימיות, כמו שכתוב "הָרָאִי אֶת מִרְאִיָּה הַשְּׂמִיעִי אֶת קוֹלְךָ" (שיר השירים פרק ב') - וקול זה פנימיות כידוע, הכי צריך ונראה לומר שאכן יש כזה מושג של "אחר המעשים נמשכים הלבבות" והחיצונית משפיעה על הפנימיות, כלומר על ידי זה שדואג האדם להיות מסודר במלבושיו ולצחצח נעליו - זה משפיע על הסדר והניקיון הפנימי שלו, דהיינו שמצד סדר העבודה בפועל הוא מתחיל מבחוץ לבפנים, אך מצד החשיבות והמעלה - בוודאי שעליו לדעת שהפנימיות היא העיקר.

וזהו "אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה, אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח" (פרקי אבות פרק ג') - כלומר מצד הסדר בפועל יש להקדים קמח כי אחרת לא יוכל בפועל ללמוד תורה, אך מצד סולם הערכים עליו לדעת שהעיקר זה התורה והרוחניות, ואם לא יבין זאת אזי לא תהיה ברכה בקמח.

הילדים שלו. על מנת להתנהל נכון עם סולם הערכים שהצבתי לעצמי עליי להתנהל בצורה נכונה ויעילה. דהיינו, לנהל יומן במוח ולראות שאני לא מדלג על הערכים שלי ואני בוחר בחירות על פי הסולם הנכון. בני גד ובני ראובן לא עשו זאת בכוונה, כמובן, אבל התורה מלמדת אותנו מהו סולם ערכים נכון.

ירידת הדורות

בני גד ובני ראובן גלו לפני כולם כיוון שהם השקיעו בעסקים יותר מאשר בילדים. מה קרה עם השנים לילדים שלהם? התדרדרו רוחנית כי כשהראש של אבא בעסקים הוא לא משקיע מספיק בילדים ומה קורה לילדים כשהם לא מושקעים? הם מתדרדרים ומה קורה כשהדור הבא יורד רוחנית? הדור שאחריו עוד יותר יורד רוחנית - בורא עולם והשכינה מסתלקים וכשהשכינה מסתלקת אז הם גולים ראשונים.

מובא במשלי: "נחלה מבוהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך" - היינו, אם השקעת בעסקים לפני הילדים, הווה אומר שהילדים שלך היו סוג'ב, ולכן הם התדרדרו רוחנית כלומר ירידת הדורות וממילא עם הזמן הם התנתקו לגמרי מהקדושה, הם הגיעו עד ג' עבירות חמורות. שבת גד ובני ראובן יצאו לגלות שמונה שנים לפני כלל ישראל וזו תוצאה של סולם ערכים לא מסודר ולא תקני.

בני גד ובני ראובן היו גיבורים. הם נלחמו עבור עם ישראל, הם הראשונים שיצאו לקרב. החוזה מלובלין מבאר את הפסוק "ומקנה רב היה לבני גד ובני ראובן עצום מאוד" שבני גד ובני ראובן רצו לנחלה את עבר הירדן כי הם ידעו שמשנה רבנו לא יכנס לארץ ויקבר בעבר הירדן, הם לא רצו לעזוב את הרב שלהם. "ומקנה רב" - מבאר החוזה מלובלין פירושו קניין ברב, הם היו מחוברים לרב. הייתה להם דבקות ברבם.

להערכתך, זוהי מהות העניין כשיעקב אבינו יצא מארץ ישראל לחרן הוא חלם על "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" בחלום, בורא עולם העביר מסר ליעקב אבינו שאם הוא רוצה להחזיק מעמד בחרן עליו לשמור היטב על סולם הערכים שלו.

זו נקודה שפוגשת אותנו יום יום, שעה שעה. בניית סולם הערכים שלנו וניהולו באופן חכם ויעיל.

יהי רצון שנוכל ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

בשלב הבא בסולם הערכים נמצאת האשה.

יש גברים שהאשה היא בראש סולם הערכים שלהם. הם לא דואגים לעצמם, אלא רק לאישה. הבעל מוותר על תפילות או לימוד תורה העיקר לספק את רצונה של אשתו. הבעל, בעצם, לא נמצא במקום הנכון והטבעי שלו כגבר. הוא לא בונה את האישיות שלו וכל כולו רק לאישה שלו ובסוף מתפרק לו כל העסק כי הוא לא בנוי נכון. אתה לא תוכל להעניק לאשתך אם אתה בעצמך לא מטעין את עצמך, לכן סולם הערכים הוא קודם כל "אני" ואחר כך האשה. האשה קודמת לילדים.

הרבה אנשים ונשים בעולם לא קולטים שהבעל קודם לילדים והאשה קודמת לילדים. אם הילדים שלך מתקשרים ושואלים: "אבא, אפשר לבוא לשבת?" חכה.

אל תענה מיד, גש לאשתך ותשאל אותה אם מתאים לה שהילדים יבואו לשבת. אשתך קודמת לילדים.

בשלב השלישי בסולם הערכים נמצאים הילדים.

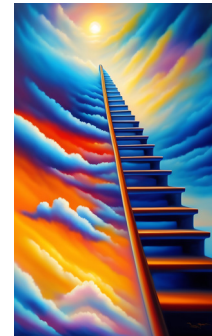
ידידי, הילדים הם לפני המשפחה המורחבת, לפני בני הדודים, לפני האחים שלך ולפני האחיות שלך. יש לך משפחה לתפארת, אבל ילדיך קודמים לכולם.

לדוגמה, הרביצו לבן שלך בתלמוד תורה והוא בא אליך בוכה והתגובה שלך היתה: "מצטער, אני חייב ללכת לחתונה של בן דוד שלי, תתגבר". הבן שלך נשאר בבית עם הדמעות ועם הכאבים ואתה הולך לכבד את המשפחה המורחבת והמכובדת שלך. היו שירים, ריקודים, אוכל בשפע... אבל הבן שלך נשאר בבית לבכות. ידידי היקר, סולם הערכים שלך עקום כי הילדים קודמים למשפחה. הילדים שלך הם אלה שיישארו אחרי המאה ועשרים.

בשלב הבא בסולם הערכים נמצאת הפרנסה, לאחריה תלמידים ולאחר מכן כלל ישראל.

למעשה, אם השכן מתקשר אליך ומזמין אתכם לשבת חתן וגם בן הדוד שלך מזמין אותך לשבת חתן - ברור שהמשפחה שלך קודמת כי כך בנוי סולם ערכים.

בני גד ובני ראובן הלכו באופן טבעי אחר הפרנסה ושמו דגש על העסקים. כך גם אנחנו. נמחיש בדוגמה, ראובן מנהל בית ספר משכמו ומעלה, הוא דואג לכל הילדים בבית הספר ברמה הכי גבוהה, יש אסיפות הורים ואסיפות מורים ומשכורות ובאמת שהוא מנהל לעילא ולעילא אבל זה לא שווה כלום אם בבית הגברת מרגישה מוזנחת ואין מי שיסתכל על

לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"
מאת הרב שי עטרי שליט"א
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

כולל ערב של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ללימוד באווירה מרוממת

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם!
אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

• רפואה שלמה • עליו גשמת יקיריכם • שפע ופרנסה

הפכו את התורה של הכולל - למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.

לפרטים על מסלולי ההקדשה

052-2258276

כיבוד ושתייה חמה בשפע!

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו הילדים!

סיפור 70

משלוח המנות של מלך העולם

בערב פורים אחד ישבו ילדים רבים סביב שלחנו של רבי יחזקאל משרגא משינאווא. הם שמעו את רעש השמחה מבחוץ, את הילדים המחפשים ואת האנשים הנושאים משלוחי מנות זה לזה.

אחד הילדים שאל:

- רבי, כלם מדברים על משלוח מנות. האם גם בשמים עושים משלוח מנות?

חייר רבי יחזקאל ולטף את ראשו של הילד.

- בודאי! גם הקדוש ברוך הוא שולח לנו משלוח מנות.

הילדים פקחו עינים בתמיהה.

- איך יכול להיות? מה הקדוש ברוך הוא שולח?

ענה להם הרבי: בפורים הקדוש ברוך הוא נותן לעם ישראל מתנות יקרות מאוד: מחילה, סליחה וכפרה. הוא מעניק חיים, בריאות, פרנסה טובה ושפע של ברכות. ואז פתח הרבי ספר והראה להם פסוק: "משלוח מנות איש לרעהו".

- מי הוא ה"איש"? - שאל הרבי.

הילדים שתקו.

- בתורה נאמר: "ה' איש מלחמה".

לכן אפשר לרמז שה"איש" הוא הקדוש ברוך הוא בעצמו, וה"רעהו" הם בני ישראל. בפורים הוא שולח לנו מתנות טובות ביד רחבה ואוהבת.

הילדים שמחו לשמע זאת, אך אחד מהם שאל: רבי, כשמישהו נותן לי מתנה, הרי אני רואה אותו בעינים. איך אפשר לומר שהמתנה באה מ"מה"?

ענה רבי יחזקאל: נכון, לפעמים אדם מביא את המתנה בידו, אבל מי נתן לו את האפשרות לתת? מי שלח את הברכה? הקדוש ברוך הוא. האדם הוא רק השליח.

לאחר רגע הוסיף:

- לכן אנחנו מתפללים: "ואל תצרכני ליד מתנת בשר ודם". הכונה היא שלא נחשב שהכל מגיע רק מבני אדם. עלינו לזכר שכל הטובות, כל המתנות וכל הישועות מגיעות מהקדוש ברוך הוא.

הילדים הנהנו בהבנה.

מאותו פורים, בכל פעם שקבלו משלוח מנות, ממתק או מתנה, היו אומרים בלב: "תודה למי שנתן לי, ותודה גדולה עוד יותר לה', ששלח לי את המתנה דרך שליח טוב".

וכך למדו מדבריו של רבי יחזקאל משרגא משינאווא שכל המתנות בעולם הן בעצם משלוחי מנות מאת מלך העולם, שאוהב את בניו ורוצה להרעיף עליהם ברכה ושמחה.

בושה שמגיעת עד כסא הכבוד

פרק א'

לעשות"

המחשבות הללו לא הרפו ממנו, ובכל פעם שנדרש לקחת את הסמרטוט והדלי כדי לנקות את רצפת הבית, הרגיש פגוע ומגולל יותר ויותר.

חדש רדף חדש, ותחושת המרמור רק הלכה והתעצמה. שימי הרגיש שהוא אינו מסוגל לשאת את המצב הזה עוד. הוא ראה במשפחה הזו מעסיקים קשוחים ולא אנשים שרוצים בטובתו.

לאחר כחצי שנה של תסכול מתמשך, קבל החלטה נחרצת: הוא לא ישאר במקום שמגולל אותו, לדעתו, בצורה שכול. בבקר אחד, מבלי לומר

מלה לאיש, ארז את מעט חפציו האישיים בתוך תרמיל גב קטן, פתח את דלת הבית בשקט ויצא אל הרחוב בחפז. אחר עתיד טוב יותר, כשהוא מבטיח לעצמו שלעולם לא יסכים עוד להיות פועל הנקיון של אף אחד.

לאחר שעזב את הבית הראשון, מצא את עצמו שימי שוב בדרך, מחפש הכונה ועזרה. הוא פגש באדם מבוגר וטוב לב שהקשיב לספורו והבטיח למצא עבורו משפחה חדשה, כזו שלא תבקש ממנו לגעת בסמרטוט או לשטוף צלחת אחת.

שימי שמח מאוד לשמע זאת והרגיש הקלה עצומה. ואכן, תוך ימים ספורים נמצאה משפחה שניה שהסכימה לארח אותו בביתה המרוח.

שימי הגיע אל הכתבת החדשה, התקבל בחמימות רבה על ידי ההורים, וקבל חדר נעים עם שלחן כתיבה גדול.

הוא היה בטוח שהפעם מצא את המנוחה והנהלה אולם, כבר בערב הראשון, התברר לו שהאירוח מגיע עם תנאי אחר. אב המשפחה קרא לו לשיחה קצרה בסלון והסביר: "שימי, אנחנו שמחים מאוד שאתה אתה, ואתה מוזמן להרגיש כאן כמו בן בית לכל דבר. יחד עם זאת, יש לנו בקשה אחת חשובה

מה היתה בקשתו של אב המשפחה, והאם שימי נשאר לגור עמם? כל זאת נדע בפרק הבא

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא

בסמטאותיה הצוריות של העיר, בין הבתים הישנים והחלונות המוארים, התגורר בחור צעיר ונמרץ בשם שימי. שימי היה נער מכשר, בעל לב זהב וידיים טובות, אך אמו לא יכלה לגדלו, ולכן נסבות החיים המרכבות שלו הובילו אותו לגדוד בין משפחות מארחות שונות. הוא חפש מקום שבו יוכל להרגיש סוף סוף בבית, מקום שבו יקבלו אותו בזרועות פתוחות ללא תנאים ומבלי לדרוש ממנו דבר בתמורה.

בכל פעם שהגיע למקום חדש, קוה בלבו שהנה, הפעם זהו המקום הנכון, אך המציאות זמנה לו שוב ושוב אתגרים שונים שהעמידו את סבלנותו למבחן.

שימי גדל במשפחת זעזער עד גיל 14.

בגיל 14 הודיעו הוריו המאמצים למשרד הרוחה כי הם אינם יכולים יותר לאמץ את שימי, כי הוא כבר גדול מדי ואין להם יכולת כלכלית לכלכל אותו. משרד הרוחה מצא משפחה מאמצת חדשה לשימי, ובימים הראשונים הכל נראה מבטיח ומזמין: בני המשפחה קבלו אותו בחיור רחב והציעו לו חדר נעים משלו.

אך כעבור מספר ימים, בשעת ערב, פנה אליו אב המשפחה ואמר: "שימי יקר, אצלנו בבית כלם לוקחים חלק במטלות היומיומיות. כדי שנוכל לנהל את הבית בצורה מסודרת, נשמח אם התפקיד הקבוע שלך יהיה לעזור לנו בשטיפת הכלים במטבח ובנקיון הרצפה שלוש פעמים בשבוע."

שימי הקשיב למלים, הנהן בראשו והסכים בנימוס, אך בלבו פנימה החלה לחלחל תחושה קשה של אי-נוחות.

למחרת בצהריים, עם סיום הארוחה, נכנס שימי אל המטבח וקח שחשך עליו עולמו. הכיור היה מלא בערמות גבוהות של צלחות, כוסות, סירים ומחבתות. הוא הפשיל את שרווליו, לקח את הספוג והחל לשטוף, אך ככל שהזמן עבר והערמה לא נגמרה, כך גבר המרמור בלבו.

"מה אני כאן, פועל נקיון?" חשב לעצמו בכעס. "הם מנצלים את העבדה שאין לי בית משלי ומטילים עלי את העבודות הקשות ביותר שאיש אינו רוצה

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרך': חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקודים
לכל בני הבית!

שיתפות בהחזקת הקו:
19 ₪ בלבד

מאות אלפים את הקו של הרב יזם
להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

